खांगाधिक्यात् प्रांथव्यादिव्यवद्वारः । तदुक्तम् "वैशे-व्यान्तदादस्तदादः" (था • स • ) इति । पूर्वी क्रीरपञ्ची कतभूते -चिङ्गपर्र,र' परचोकयात्रानिर्वाष्ट्रकं भोचपर्यग्रनस्थायि मनो॰ डिभ्यासपेतं ज्ञानेन्द्रियपञ्चनकमा न्द्रयपञ्चनपाणा-दिपञ्चकरं युक्तं जायते । तदुक्तम् । "पञ्चप्राणमनीव् दि दमेन्द्रियसमन्त्रतम् । चपश्चीकतभूतोत्यं स्वत्याङ्गं भी-गसाधनमिति' । तच द्विविधं परमपरञ्च । परं हिरख-गर्भविक् गरीरं महत्तत्त्व रूपम्, अपरमसदादिविक् धरीर-ज्ञाच्द्वारतस्वित्वाख्यायते । एवं तमीगुण्युक्तेभ्यः प-चीकतभूतेभ्योभूव्यनारिवस्रां यह्ञीनस्तरास्य स्थार्ड-बोक्सप्रक्ष व्यवच्यातावयितवस्तत्वत्रवातवर्गत्वमः इति वा व्यथा घो बो क्या प्रमाय ब्रह्मा यह सं जरायुना यह ज-स्वेदजोद्गिकाख्यचत्वविधस्यूनगरीरायाञ्चोत्पत्तिः। तत जरायुजानि जरायुथ्योजातानि मनुष्यपञ्चादिशरीराणि। अब्दुजानि खब्देभ्यो जातानि पश्चिपद्मगदिशरीराणि । खेदजानि खेदाच्जातानि यूकमयकादियरीराणि। उ-द्भिजानि भूमिसद्भिद्य जातानि हकादिशरीराणि। विचादीनामपि पापफलभोगायतनलेन परीरित्वम् । तत परमेश्वरख पश्चततात्राटात्यनी सप्तद्याययनीपेतिनिङ्ग-द्यरीरोत्पत्ती हिर खगर्भस्यू बगरीरोत्पत्ती च साचात्-कर्त्तृत्वम् । इतर्गिखिबप्रपञ्चीत्वत्तौ च हिर ग्यगर्भ-द्वारा "इनाइनिमास्तिसी देवता खनेन जीवेनातानातु-प्रविषय नामक्षे व्याकरवाणीति" श्रुतेः हिर ख्यामीनाम मृत्ति त्यादन्यः प्रथमोजीवः "स वै शरीरी प्रथमः स वै पुरुष उच्यते । आदिकत्ती स भूतानां ब्रह्मापे समय. त्तीत' । "इरग्यगर्भः धमनत्ती ताये" इत्यादि "म्रतेः"।

सांस्थमते प्रकृतिरेका नित्या अचेतना सास्यावस्थापवसत्वरजस्त्रमञ्चात्मका, प्रवास्तु बह्वविकाला अपरिवासिनः
कृटस्या नित्याः । पूर्व्यक्ते प्रकृतिपय्य नसाचात् जारिया
प्रकृतिनोगाधिकेन स्वादिविद्वपा र्रहरपदासिधेयेन
स्वस्वामिभावस्थपसंयोगवती स्वनीनाननमनुधितस्विन्दप्रव्यक्तेताहस्यविद्या प्रकृतिः सर्गाद्यकान्ने सस्वादियुव्यक्तेभभाष्या महादाद्याकारेष परिवासते । यथा च
परिवासते तथा द्यितम् सां स्वः प्रकृतिः प्रकृतेमहान् महतोऽहङ्गारोऽहङ्कारात् पञ्च तक्यालाय्युभयभिन्द्रयं तक्यालेथः स्वः क्षृतानि प्रवः द्वि पञ्चविद्यविद्येषाः संयोगिवि'स्वादोनि द्व्याचि न वैधेषिकदिवदुगुषाः संयोगिवि-

जचुत्रचलयगुरुलादिधर्मकताञ्च। ते-भागवस्वातं ष्वत यास्ते खत्यादी च गुणग्रद्धः प्रच्योपकरणत्यात् प्रत्वपश्वन्यकतिगुणात्मक्षमहदादिरः ज्लिनीहत्वाच म-युक्तते । तैषां सतादिइव्याणां या साम्यावस्थान्यूना-नितिरक्तावस्था न्यूनाधिकाभावेनाधं इतावस्थे ति यावत् चकार्यावस्थीत निष्कर्षः। चकार्यावस्थीपव चितं गुण-नामान्य प्रकृतिरित्थवेः । यथाश्रुते वैषम्यावस्थायां प्र-क्तिनाभप्रमुक्तात्। "सल रजसम द्रति एवैव प्रकृतिः सदा। एकैंव मंस्ट्रिकिनोरखाः पारे परं पर्मृं दलादिक्ट्रित भिगुंगमात्रसेर प्रकृतित्वरचनाञ्च । सत्यादीनामनुगमाय शामान्येति । पुरुषव्यावर्त्तनाथ गुणेति । महदादिव्या-वस नाय चोपलिखतानिमिति। सहदादयोऽपि इं का-र्यं सत्वादिक्याः पुरुषीपकरणतया गुणाच भवन्तीति । तद्व प्रकतेः सक्षमेशीक्तम्। खस्या विशेषस्तु पया-हचारते । प्रक्षतेः कार्यो महानु महत्तत्त्वम् । महदादी-नां खढ्पं विशेषच वचाते । महतव कार्योऽहड्वारः । अइद्वारस कार्यहर्य तनाता एयभयमिन्द्रियं च । तती-भयमिन्द्रियं बाह्याभ्यन्तरभेदेनैकादधिवधम् । तन्त्रात्राणां कार्याणि पञ्च स्यूजभूतानि । स्यूलग्रद्धात् तन्मालाणां स्त्रच्छभूतत्वमध्यपेयम्। प्रदम्सु कायकारणविचन्नणः इति इत्तेवं पञ्चविधितिमेण: पदार्थव्यक्ष एतदितिस्त पटार्थी नास्तोत्यर्थः । अयथ वा सत्वादीनां प्रत्येकव्यक्त्या-नत्यं गणगब्दो विक्त । स्त्रयं च पञ्चविं शतिको गणोहव्य-ह्म एव । धर्मधंस्य भेदात् त गुणकर्मवामान्यादीमामल-वानाभीत: । एतटतिरिक्तपदार्थमचे इि ततीऽपि पुरुषस्य

विवेक्तव्यतया तद्धं यहे न्यूनतामद्येतं ।

प्रकृत रचेतनत्वे ऽपि प्रविभोगापवर्गाष्टं वत्यविद्यार्थं ।

मचेतनचीरवत् प्रवृक्तिः । यथोक्तं ढां व्कां व्कां वि ।

'पुरुषस्य द्रभनिषं कैशस्यार्थं तथा प्रधानस्था । पङ्ग्यव्यप्तमयोरिष संयोगकात्स्रतः सर्गः" बाव 'प्रधानस्थितं कर्याण्यं वि प्रधानस्थितं कर्याण्यं यह्भनं पुरुषेणं तद्धं, तदेनेन भोग्यता प्रधानस्य द्र्शिता ततस्य भोग्यां प्रधानं सीक्तारमन्तरेखं न सम्प्रवीति युक्तस्य भोक्तिपेका । पुरुषस्थापेक्तां द्रभयितं पुरुषस्य कैवस्यार्थम् । तथा हि प्रधानेनास्तिस्यः पुरुषकाहतं द्रस्त्रस्यं स्वाक्रस्यभियन्यमानः कैवस्यः पार्थयते तञ्च सत्यप्रदेषान्यतास्थाति विवयत्तम् ।

न च सम्बद्धः प्रधानमदेखते । स्थानसन्तरे रोति कैवस्यार्थं पुरुषः प्रधानमदेखते । स्थानसन्तरे रोति कैवस्यार्थं पुरुषः प्रधानमदेखते । स्थानसन्तरे रोति कैवस्यार्थं